SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 15. marca 2011*

V zadevi T-50/09,

Ifemy's Holding GmbH s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopa H.-G. Augustinowski, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa A. Folliard-Monguiral, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je

Dada & Co. Kids Srl s sedežem v Pratu (Italija),

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 27. novembra 2008 (zadeva R 911/2008-4), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Ifemy's Holding GmbH in Dada & Co. Kids Srl,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi N. J. Forwood (poročevalec), predsednik, J. Schwarcz in A. Popescu, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča dne 3. februarja 2009,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. maja 2009,

ob upoštevanju sklepa z dne 26. junija 2009, s katerim ni bila dovoljena vložitev replike,

ker v roku enega meseca po pisnem postopku stranke niso vložile predloga za razpis obravnave in je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in v skladu s členom 135a Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Družba Dada & Co. Kids Srl (v nadaljevanju: prijaviteljica) je 24. maja 2006 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, za katero se zahteva registracija, je figurativna znamka Dada & Co. kids.

3 Proizvodi, za katere se zahteva registracija znamke, spadajo v razred 25 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, v revidirani in spremenjeni različici, in ustrezajo opisu: „Oblačila, obutev, pokrivala".

4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 2006/043 z dne 23. oktobra 2006.

5 Tožeča stranka, družba Ifemy's Holding GmbH, je 1. decembra 2006 na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94 (postal člen 41 Uredbe št. 207/2009) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za vse proizvode iz točke 3 zgoraj.

6 Ugovor je temeljil na nemški besedni znamki DADA, registrirani 10. aprila 2001 pod številko 30114449, ki med drugim zajema proizvode iz razreda 25 in ustreza opisu: „Oblačila, obutev, pokrivala".

7 V utemeljitev ugovora je bil naveden razlog verjetnosti zmede iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009).

8 Prijaviteljica je 24. julija 2007 zahtevala, naj tožeča stranka v skladu s členom 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009) predloži dokaz, da se je znamka prej resno in dejansko uporabljala.

9 Z dopisom z dne 30. avgusta 2007 je UUNT tožečo stranko pozval, naj navedeni dokaz predloži v roku dveh mesecev ali najpozneje 31. oktobra 2007.

10 Tožeča stranka je 31. oktobra 2007 po telefaksu na UUNT naslovila dopis, ki je med drugim obsegal seznam dokumentov, ki naj bi dokazovali resno in dejansko uporabo prejšnje znamke. Vendar pa zadevni dokumenti niso bili priloženi k temu dopisu.

11 UUNT je 9. novembra 2007 po pošti prejel izvirnik tega dopisa ter 202 strani v njem navedenih dokumentov.

12 Oddelek za ugovore je z dopisom z dne 23. novembra 2007 tožečo stranko obvestil, da dokumenti, ki so bili tako predloženi 9. novembra 2007, ne bodo upoštevani, ker niso bili predloženi v za to določenem roku.

13 Tožeča stranka je z dopisom z dne 20. decembra 2007 UUNT odgovorila, da bi moral v primeru nepopolnega posredovanja o tem obvestiti pošiljatelja in ga pozvati, naj dokumente ponovno pošlje. Zato je navedla, da je čakala na tak poziv, in trdila, da so bili njeni po telefaksu 31. oktobra 2007 sporočeni podatki „očitno nepopolni".

14 Z dopisom z dne 19. marca 2008 je tožeča stranka od UUNT zahtevala, naj upošteva dokaze o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke, pri čemer se je med drugim sklicevala na pravilo 80(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 (UL L 303, str. 1).

15 Oddelek za ugovore je z odločbo z dne 16. aprila 2008 zavrnil ugovor, ker tožeča stranka ni predložila dokaza o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke v za to določenem roku.

16 Tožeča stranka je 16. junija 2008 na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 (postali členi od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009) pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore. Tožeča stranka je, prvič, oddelku za ugovore očitala, da je v svoji odločbi napačno opredelil prijavitelja znamke Skupnosti, in, drugič, navajala zlasti kršitev pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95 in načela enakega obravnavanja.

17 Četrti odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 27. novembra 2008 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil to pritožbo. Odbor za pritožbe je med drugim v točki 15 odločbe navedel, da je bilo to, da je oddelek za ugovore v odločbi kot prijaviteljico navedel „DADA & CO. MEN SRL“ namesto „DADA & CO. KIDS SRL“ nepomembno. Šlo naj bi zgolj za napako pri prepisu in je bila ta določba pravilno vročena zastopnikom prijaviteljice in tožeče stranke, v skladu s pravilom 77 Uredbe št. 2868/95. Prav tako je v točki 21 te odločbe navedel, da je UUNT v obravnavanem primeru le uporabil pravilo 22 Uredbe št. 2868/95, v točkah od 23 do 25 navedene odločbe pa, da praksa UUNT ni bila diskriminatorna, saj je bila v skladu s predpisi, ter da so bila na voljo druga pravna sredstva. Nazadnje je v točki 26 izpodbijane odločbe navedel, da posredovanje po telefaksu ni bilo nepopolno v smislu pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95, saj tožeča stranka 31. oktobra 2007 ni imela namena in ni poizkušala poslati 202 strani dokazov o uporabi prejšnje znamke, ki so bili navedeni v njenem dopisu.

Predlogi strank

18 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano odločbo in odločbo oddelka za ugovore;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

19 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrže;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

20 Tožeča stranka v podporo tožbi za razveljavitev izpodbijane odločbe v bistvu navaja tri tožbene razloge. Prvi se nanaša na kršitev „postopkovnih zahtev" iz člena 77a(1) Uredbe št. 40/94 (postal člen 80(1) Uredbe št. 207/2009), pravila 50(2) Uredbe št. 2868/95 in

načela pravne države. Drugi se nanaša na kršitev pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95. Tretji pa se nanaša na kršitev načel enakega obravnavanja in lojalne konkurence, kakor sta opredeljeni v členih 2 ES in 3 ES ter v členu 43 Uredbe št. 40/94.

Prvi tožbeni razlog: kršitev „postopkovnih zahtev" iz člena 77a(1) Uredbe št. 40/94, pravila 50(2) Uredbe št. 2868 in načela pravne države

Trditve strank

21 Tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da ni razveljavil odločbe oddelka za ugovore, saj je bil v njej kot prijavitelj znamke Skupnosti napačno naveden tretji subjekt, in sicer Dada & Co. Men Srl, imetnik druge znamke Skupnosti.

22 Ker ta odločba ni bila razveljavljena, naj bi trenutno soobstajali dve odločbi, izrečeni v korist dveh različnih oseb, od katerih je vsaka izvršilni naslov v razmerju do tožeče stranke glede plačila stroškov, in sicer odločba oddelka za ugovore in izpodbijana odločba.

23 UUNT izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

24 V skladu s pravilom 50(2) Uredbe št. 2868/95 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja obravnavanega primera, odločba odbora za pritožbe med drugim vsebuje imena strank in njihovih zastopnikov.

25 V obravnavanem primeru tožeča stranka očitno neutemeljeno uveljavlja kršitev te določbe, saj je odbor za pritožbe pravilno opredelil imena strank in njihovih zastopnikov.

26 Poleg tega, v skladu s členom 77a(1) Uredbe št. 40/94, če UUNT opravi vpis v register ali sprejme odločbo z očitno kršitvijo določb postopka, ki mu jo je mogoče pripisati, zagotovi, da se vpis izbriše ali odločitev razveljavi.

27 V skladu s členom 77a(3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 80(3) Uredbe št. 207/2009) ta člen ne posega v pravico strank do pritožbe po členih 57 in 63 (postala člena 58 in 65 Uredbe št. 207/2009) ali do možnosti, da po postopku in pod pogoji, določenimi v Uredbi št. 2868/95, dosežejo popravek jezikovnih napak ali napak pri prepisu in očitnih napak v odločbah UUNT.

28 V skladu s pravilom 53 Uredbe št. 2868/95, če UUNT ugotovi po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke v postopku jezikovne napake, napake pri prepisu in očitne napake v odločitvi, zagotovi, da napako popravi pristojna služba ali oddelek.

29 V obravnavanem primeru je iz spisa UUNT razvidno, da je oddelek za ugovore v svoji odločbi napačno navedel firmo prijaviteljice znamke Skupnosti kot „DADA & CO. MEN SRL“. Nasprotno pa je v navedeni odločbi pravilno navedel naslov in zakonitega zastopnika prijaviteljice ter referenčno številko, dodeljeno tej zadevi. V obvestilu o vročitvi te odločbe je poleg tega pravilno navedena prijaviteljica in je bila ta vročitev opravljena pri zakonitem zastopniku, ki ga je prijaviteljica pravilno imenovala. Pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper odločbo oddelka za ugovore, je UUNT prav tako vročil navedenemu zakonitemu zastopniku.

30 Iz tega je razvidno, da je, v nasprotju s tem, kar trdi UUNT, do zatrjevane napake prišlo v odločbi oddelka za ugovore, in ne pri njeni vročitvi, tako da ni upoštevna sodna praksa, v skladu s katero nepravilnosti, do katerih pride pri postopku vročitve odločbe, ne zadevajo odločbe same in zato tudi ne vplivajo na njeno zakonitost (sodba Sodišča z dne 14. julija 1972 v zadevi Imperial Chemical Industries proti Komisiji, 48/69, Recueil, str. 619, točka 39; sodbi Splošnega sodišča z dne 28. maja 1998 v združenih zadevah W proti Komisiji, T-78/96 in T-170/96, RecFP, str. I-A-239 in II-745, točka 183, in z dne 2. julija 2002 v zadevi SAT.1 proti UUNT (SAT.2), T-323/00, Recueil, str. II-2839, točka 12).

31 Vendar pa ostaja dejstvo, da napaka pri navedbi, ki jo je storil oddelek za ugovore, v ničemer ni vplivala na postopek in je ni mogoče opredeliti za kršitev postopka v smislu člena 77a(1) Uredbe št. 40/94. Navedene določbe zato ni mogoče uporabiti za okoliščine obravnavanega primera.

32 Iz zgoraj navedenega, zlasti iz točke 29, je namreč razvidno, da je treba napako pri navedbi, ki jo je storil oddelek za ugovore, opredeliti kot napako pri prepisu ali očitno napako v smislu člena 77a(3) Uredbe št. 40/94 in pravila 53 Uredbe št. 2868/95. Zato

bi bilo mogoče, da tako napako, v skladu s temi določbami, po uradni dolžnosti ali na zahtevo zainteresiranih strank odpravi pristojna služba ali oddelek UUNT, ne da bi ta moral razveljaviti ali odpraviti odločbo, v kateri je prišlo do te napake.

33 Vendar je iz člena 62(1) Uredbe št. 40/94 (postal člen 64(1) Uredbe št. 207/2009) razvidno, da lahko odbor za pritožbe, ko vsebinsko odloča o pritožbi, izvršuje katero koli pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal izpodbijano odločbo.

34 Odbor za pritožbe je torej – ne da bi storil napako in ne da bi kršil določbe, navedene v okviru tega tožbenega razloga – z izvrševanjem pristojnosti oddelka za ugovore ugotovil napako pri prepisu ali očitno napako, ki jo je storil ta oddelek, in zagotovil njeno odpravo v skladu s členom 77a(3) Uredbe št. 40/94 in s pravilom 53 Uredbe št. 2868/95. Ugotovitev in odprava te napake pri prepisu ali očitne napake, ki sta opravljeni v točkah 9 in 15 izpodbijane odločbe, poleg tega ne pomenita razveljavitve ali odprave odločbe oddelka za ugovore.

35 Trditev tožeče stranke, povzeto v točki 22 zgoraj, je UUNT pravilno zavrnil, pri čemer je poudaril, da tožeča stranka zaradi obstoja dveh odločb, ki v razmerju do nje predstavljata izvršilni naslov, ni utrpela nobene škode. Izpodbijana odločba je namreč nadomestila odločbo oddelka za ugovore v zvezi z naložitvijo stroškov, kot je razvidno iz točke 3 njenega izreka in v skladu z določbami, navedenimi v točki 32 njene obrazložitve. Družba Dada & Co. Men Srl, ki je napačno navedena v odločbi oddelka za ugovore, se namreč zoper tožečo stranko ne bi mogla sklicevati na noben pravni naslov.

36 Tožeča stranka poleg tega ni navedla nobenega drugega očitka ali trditve v zvezi z zatrjevano kršitvijo „postopkovnih zahtev“ in načela pravne države. Zato ta kršitev ni dokazana.

37 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi tožbeni razlog: kršitev pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95

Trditve strank

38 Tožeča stranka trdi, da je po telefaksu poslano obvestilo, ki se začne z besedami „predložiti vam želimo naslednje dokaze“, a ne vsebuje nobenega zadevnega dokaza, očitno nepopolno, v smislu pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95. Zato meni, da bi jo UUNT na podlagi istega člena o tem moral obvestiti ter jo pozvati, naj ponovno pošlje svoje sporočilo.

39 Trditev odbora za pritožbe, da tožeča stranka nikoli ni imela namena, da po telefaksu pošlje celotno sporočilo, naj bi bila zgolj špekulacija o njenih namenih. Tožeča stranka naj bi v utemeljitev tožbe le trdila, da je bilo glede na to, da je bilo treba po telefaksu posredovati več kot 200 strani besedila, to nemogoče opraviti brez težav pri prenosu.

40 Trditev odbora za pritožbe, ki se opira na glavo po telefaksu posredovanega sporočila z dne 31. oktobra 2007, naj bi bila prav tako špekulativna in neutemeljena.

41 UUNT izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

42 Pravilo 80(2) Uredbe št. 2868/95 določa:

„Če je sporočilo, prejeto po telefaksu, nepopolno ali neberljivo ali če [UUNT] utemeljeno dvomi o natančnosti prenosa, Urad o tem obvesti pošiljatelja in ga v roku, ki ga določi Urad, pozove, naj original ponovno pošlje po telefaksu ali pa ga predloži v skladu s pravilom 79(a). Če se tej zahtevi ugodi v določenemu roku, se datum prejema ponovljene pošiljke ali originala šteje za datum prejema originalnega sporočila pod pogojem, da se, če pomanjkljivost zadeva odobritev datuma vložitve prijave registracije znamke, uporabljajo določbe o datumu vložitve. Če zahteva v določenem roku ni izpolnjena, se šteje, da sporočilo ni bilo prejeto."

43 Opozoriti je treba, da je namen te določbe pošiljateljem, ki UUNT posredujejo sporočila po telefaksu, dati možnost, da UUNT ponovno pošljejo svoje dokumente ali mu po izteku roka za ugovor predložijo izvirnike, če pride do enega od položajev, določenih v navedenem pravilu, zato da odpravijo nepravilnosti navedenih položajev (sodba Splošnega sodišča z dne 15. maja 2007 v združenih zadevah Black & Decker proti UUNT – Atlas Copco (Tridimenzionalna oblika električnega orodja rumene in

črne barve ter drugo), T-239/05, T-240/05, od T-245/05 do T-247/05, T-255/05 in od T-274/05 do T-280/05, neobjavljena v ZOdl., točka 60).

44 Kot je pravilno poudaril UUNT, se torej ta določba nanaša na primere, v katerih objektivni element, ki se nanaša na posebne ali neobičajne tehnične okoliščine, ki niso odvisne od volje zadevne stranke, tej preprečuje, da bi v zadovoljivi meri posredovala dokumente po telefaksu.

45 Pojasniti pa je treba, da se pravilo 80(2) Uredbe št. 2868/95 ne nanaša na primere, v katerih je za nepopolnost ali nečitljivost po telefaksu posredovanega sporočila odgovoren le pošiljatelj, ki se zavestno odloči, da ne bo posredoval celotnega in čitljivega sporočila, čeprav bi tehnično to lahko naredil.

46 Iz tega prav tako izhaja – kar je potrjeno tudi z uporabo prislova „ponovno“ – da je s pravilom 80(2) Uredbe št. 2868/95 vzpostavljena enakost med dokumenti, katerih posredovanje po telefaksu je bilo nepopolno ali nečitljivo, in dokumenti, ki so bili pozneje – na poziv – UUNT posredovani v izvirniku ali po telefaksu, in torej nasprotuje temu, da bi se ob tem opravil kakršen koli popravek, sprememba ali bil dodan nov element. Kakršna koli drugačna razlaga bi strankam omogočala, da bi se v postopku pred UUNT izognile rokom, ki so jim bili določeni, kar očitno ni namen pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95.

47 V skladu s temi načeli je treba proučiti, ali bi bilo treba v obravnavanem primeru sporočilo, prejeto po telefaksu 31. oktobra 2007, šteti za nepopolno v smislu pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95.

48 V zvezi s tem je treba takoj zavrniti trditev tožeče stranke, da je sporočilo, posredovano po telefaksu, ki se začne z besedami „predložiti vam želimo naslednje dokaze", vendar pa ne vsebuje nobenega zadevnega dokaza, očitno nepopolno, v smislu pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95. Tako sporočilo namreč lahko štejemo za nepopolno – v skladu z načeli, navedenimi v točkah 44 in 45 zgoraj – le, če je imel pošiljatelj dejansko namen in je poskušal po telefaksu posredovati zadevne dokaze. Če pa je pošiljatelj po telefaksu želel posredovati le dopis, v katerem so našteti dokazi, na katere se je imel namen sklicevati, in je te dokaze pozneje poslal kot prilogo k izvirniku tega dopisa, poslanega po pošti, se v skladu z načelom, navedenim v točki 46 zgoraj, v svojo korist ne more sklicevati na pravilo 80(2) Uredbe št. 2868/95.

49 V obravnavanem primeru je iz spisa UUNT razvidno, da je dopis, posredovan po telefaksu zadnji dan roka, ki ga je določil oddelek za ugovore, torej 31. oktobra 2007, obsegal pet strani, da je bil videti kot popoln in povezan dokument, ki ga je njegov avtor pravilno podpisal in ki ni vseboval nikakršnega sklicevanja na kakršno koli prilogo ali kakršen koli priloženi dokument. Iz spisa je prav tako razvidno, da je vsaka od petih strani tega dopisa, ki je bil UUNT posredovan po telefaksu, ko jih je ta prejel, vsebovala navedbo: „Seite: (številka od 001 do 005) od 005".

50 Poleg tega tožeča stranka pred oddelkom za ugovore ni formalno izpodbijala tega, da je po telefaksu poslala le en dopis, 31. oktobra 2007, in da je UUNT dokaze o resni in dejanski obravnavi, ki so bili po pošti poslani istočasno kot izvirnik navedenega dopisa, prejel 9. novembra 2007, torej devet dni po izteku določenega roka. Ne da bi sploh navedla, da je skušala posredovati te dokumente po telefaksu, in ne da bi dala kakršno koli pojasnilo v zvezi z natančnimi okoliščinami, v katerih je bilo 31. oktobra 2007

posredovano sporočilo po telefaksu, je trdila, da glede na to, da je bilo treba po telefaksu posredovati več kot 200 strani besedila, to ni bilo mogoče opraviti brez težav pri prenosu. Tožeča stranka prav tako ni predložila poročila o prenosu telefaksa z dne 31. oktobra 2007 ali kakršnega koli drugega poročila ali potrdila, s katerim bi bilo eventualno mogoče dokazati, da je 31. oktobra 2007 skušala po telefaksu posredovati dokaze, vendar pa ji to ni uspelo.

51 Na podlagi teh dovolj natančnih in sklenjenih indicev in zaradi neobstoja kakršnega koli verjetnega nasprotnega pojasnila tožeče stranke je odbor za pritožbe upravičeno ugotovil, ne le da je bil predmet sporočila, posredovanega po telefaksu, le dopis, dolg pet strani in da je bilo preostalih 202 strani pozneje, na nedoločen datum, poslanih le po pošti, temveč tudi, da tožeča stranka ni nikoli imela namena posredovati teh 202 strani po telefaksu.

52 Glede na te indice tožeča stranka pred Splošnim sodiščem ne more trditi, ta je ta ugotovitev odbora za pritožbe zgolj špekulacija v zvezi z njenimi nameni. Da Splošnemu sodišču omogoči sprejeti odločitev, mora tožeča stranka predložiti tako pojasnilo ali utemeljitev, ki lahko ovrže verjetnost zatrjevanega dejstva (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točka 79).

53 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da je 31. oktobra 2007 skušala po telefaksu posredovati dokaze o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke.

54 Lahko sklepamo, da sporočila, ki ga je UUNT 31. oktobra 2007 prejel po telefaksu, ni mogoče šteti za nepopolnega v smislu pravila 80(2) Uredbe št. 2868/95, tako da navedene določbe vsekakor ni mogoče uporabiti za okoliščine tega primera.

55 Drugi tožbeni razlog je zato treba zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev načel enakega obravnavanja in lojalne konkurence, kakor sta opredeljeni v členih 2 ES in 3 ES ter v členu 43 Uredbe št. 40/94

Trditve strank

56 Tožeča stranka trdi, da UUNT v nasprotju s Pogodbo diskriminira osebe, ki prebivajo v „oddaljenih pokrajinah Evrope", ki imajo na voljo bistveno manj časa od oseb, ki prebivajo v Španiji, za to, da mu v rokih, ki jih določi, in ki so po navadi določeni na dva meseca, pošljejo svoja sporočila. Oseba, ki ne prebiva v bližini sedeža UUNT, bi namreč morala za to, da bi bila prepričana, da bo dopis prispel pravočasno in da bo v nasprotnem primeru upravičena do *restitutio in integrum*, ta dopis odposlati približno dva tedna pred iztekom roka, medtem ko imajo osebe, ki prebivajo v Španiji, na voljo celotno obdobje, v katerem teče rok. Poleg tega bi ta praksa lahko spodbudila zainteresirane stranke, da se približajo sedežu UUNT ali da uporabljajo odvetniške pisarne, ki so v njegovi bližini, kar bi pomenilo oviro podjetniški svobodi.

57 Trditev UUNT, da lahko kdor koli prosto pošilja svoja sporočila po telefaksu, naj bi bila napačna. Prvič, nekaterih dokumentov, zlasti barvnih, naj ne bi bilo mogoče posredovati po telefaksu. Drugič, kot v obravnavanem primeru, naj bi bila nekatera sporočila preobsežna, da bi jih bilo mogoče po telefaksu poslati brez težav pri prenosu.

58 Tožeča stranka poudarja, da za prakso UUNT obstaja nekaj alternativnih možnosti, ki temeljijo na objektivnih in nediskriminatornih merilih. UUNT bi na primer lahko, po zgledu Splošnega sodišča, dovolil sporočila, poslana po elektronski pošti, ali upošteval datum, ko je bil poslano sporočilo po telefaksu, in sprejel dokaze o resni in dejanski uporabi, ki so bili poslani v za to določenem roku, vendar pa jih je prejel po njegovem izteku.

59 V odgovor na trditev odbora za pritožbe, da je imela tožeča stranka na voljo pravna sredstva, ki jih ni izkoristila, ta trdi, prvič, da glede na prakso UUNT predlogu za podaljšanje roka na podlagi pravila 71(1) Uredbe št. 2868/95 ne bi bilo nujno ugodeno. Drugič, nadaljevanje postopka po plačilu pristojbine, v skladu s členom 78a Uredbe št. 40/94 (postal člen 82 Uredbe št. 207/2009), naj bi bilo nemogoče, saj navedenega člena ni mogoče uporabiti za rok, določen v členu 43 te uredbe. Tretjič, *restitutio in integrum* na podlagi člena 78 Uredbe št. 40/94 (postal člen 81 Uredbe št. 207/2009) naj bi bil priznan le v zelo omejenem številu primerov in naj torej ne bi pomenil prave alternative. Poleg tega naj ne bi bilo nobenega razloga za to, da se tožeča stranka odpove svojim pravicam in plača dodatno pristojbino zaradi „diskriminatorne prakse“.

60 Nazadnje, tožeča stranka trdi, da pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95 določa, da mora vložnik ugovora predložiti dokaz o prejšnji uporabi pred iztekom za to določenega roka, vendar ne, da mora UUNT prejeti te dokaze pred tem datumom. Poudarja, da je

treba to pravilo razlagati ob upoštevanju splošnih pravnih načel, zlasti načela enakega obravnavanja, in da mora biti to pravilo v skladu z njimi.

61 UUNT izpodbija trditve tožeče stranke.

Presoja Splošnega sodišča

62 Pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95 določa:

„Če mora stranka, ki ugovarja, predložiti dokaz o uporabi ali pokazati, da obstajajo ustrezni razlogi za neuporabo, jo [UUNT] pozove, naj zahtevani dokaz priskrbi v roku, ki ji ga določi. Če stranka, ki ugovarja, takšnega dokaza ne priskrbi pred iztekom roka, [UUNT] ugovor zavrže."

63 Iz samega besedila te določbe je razvidno, da je rok, ki ga določa, prekluziven, s čimer je izključeno, da bi UUNT upošteval kakršen koli dokaz, ki je predložen z zamudo (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Institut für Lernsysteme proti UUNT – Educational Services (ELS), T-388/00, Recueil, str. II-4301, točka 28).

64 Enako kot rok za ugovor in pritožbo je tudi tak rok zavezujoč ter ga stranke in sodišče – ki mora preveriti, tudi po uradni dolžnosti, ali je bil spoštovan – ne morejo spreminjati. Ta rok ustreza zahtevi po pravni varnosti in potrebi po izognitvi vsakršni diskriminaciji ali vsakršnemu samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov

(glej po analogiji sodbe Sodišča z dne 7. julija 1971 v zadevi Müllers proti CES, 79/70, Recueil, str. 689, točka 18; z dne 4. februarja 1987 v zadevi Cladakis proti Komisiji, 276/85, Recueil, str. 495, točka 11, in z dne 29. junija 2000 v zadevi Politi proti Evropski fundaciji za usposabljanje, C-154/99 P, Recueil, str. I-5019, točka 15).

65 Za preveritev spoštovanja tega roka Splošno sodišče, enako kot UUNT, meni, da je treba pravilo 22(2) Uredbe št. 2868/95 razlagati tako, da je dokaz „priskrbljen“, ne ko je poslan UUNT, temveč ko ga ta prejme.

66 Prvič, ta razlaga je namreč v besedilu pravila 22(2) Uredbe št. 2868/95 potrjena z uporabo glagolov „predložiti“ in „priskrbeti“ [dokaz UUNT]. Ta glagola namreč dajeta idejo o premiku ali prenosu dokaza do kraja sedeža UUNT, pri čemer je tako bolj poudarjen rezultat dejanja kot pa njegov izvor.

67 Drugič, čeprav niti Uredba št. 40/94 niti Uredba št. 2868/95 ne vsebujeta določbe, ki bi ustrezala členu 43(3) Poslovnika Splošnega sodišča, na podlagi katerega se v zvezi s procesnimi roki upošteva le dan vložitve v sodnem tajništvu, je ta razlaga v skladu s sistematiko teh dveh uredb, katerih številne posebne določbe v zvezi s procesnimi roki določajo, da je datum, ki se upošteva v zvezi z nekim aktom, datum njegovega prejema, in ne datum, ko je bil poslan. To velja na primer za pravilo 70(2) Uredbe št. 2868/95, v skladu s katerim v primeru, ko rok začne teči od vročitve procesnega akta, rok začne teči od „prejema“ vročenega dokumenta. Prav tako to velja za pravilo 72 Uredbe št. 2868/95, v skladu s katerim, če se rok izteče na dan, ko ni mogoče „predložiti“ dokumentov UUNT, se rok podaljša do prvega naslednjega dneva, ko je dokumente mogoče „predložiti“, in za pravilo 80(2) Uredbe št. 2868/95, v skladu

s katerim se datum „prejema“ ponovljene pošiljke ali originala šteje za datum „prejema“ originalnega sporočila, če je to nepopolno.

68 Tretjič, UUNT pravilno poudarja, da je bila podobna rešitev sprejeta glede sporov v zvezi z uslužbenci Skupnosti, z ustaljeno sodno prakso, ki je razlagala člen 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti tako, da je ugovor „vložen“ ne v trenutku, ko je odposlan instituciji, temveč ko „dospe“ v to institucijo (sodba Sodišča z dne 26. novembra 1981 v zadevi Michel proti Parlamentu, 195/80, Recueil, str. 2861, točki 8 in 13; sodba Splošnega sodišča z dne 25. septembra 1991 v zadevi Lacroix proti Komisiji, T-54/90, Recueil, str. II-749, točki 28 in 29; sklep Sodišča za uslužbence z dne 15. maja 2006 v zadevi Schmit proti Komisiji, F-3/05, ZOdl. JU, str. I-A-1-9 in II-A-1-33, točka 28).

69 Četrtič, ta razlaga je tista, ki najbolj zadosti zahtevi po pravni varnosti. Zagotavlja namreč jasno določitev in strogo spoštovanje začetka in konca roka, določenega v pravilu 22(2) Uredbe št. 2868/95.

70 Petič, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ta razlaga zadosti tudi nujnosti izogibanja vsakršni diskriminaciji ali vsakršnemu samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov, saj omogoča enake načine računanja rokov za vse stranke, ne glede na kraj njihovega prebivališča ali njihovo državljanstvo.

71 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso načelo prepovedi diskriminacije ali enakega obravnavanja zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava

objektivno utemeljena (sodba Sodišča z dne 17. julija 2008 v zadevi Campoli proti Komisiji, C-71/07 P, ZOdl., str. I-5887, točka 50).

72 V obravnavanem primeru je brez dvoma res, kar priznava tudi UUNT, da bi stranke, ki imajo sedež ali prebivajo daleč od Alicanta (Španija), lahko bile v manj ugodnem položaju kot tiste, ki imajo sedež ali prebivajo v bližini tega mesta, saj si te z UUNT izmenjujejo sporočila po pošti.

73 Vendar pa zgolj okoliščina, da se čas, ki je potreben za to, da prispe pisanje, poslano po pošti, spreminja glede na državo, iz katere je poslano, ne omogoča, da bi šteli, da upoštevanje datuma prejema dokazov, priskrbljenih v skladu s pravilom 22(2) Uredbe št. 2868/95, med zadevnimi osebami povzroči diskriminacijo, glede na državo, v kateri so takrat, ko odpošljejo dokaze (glej v tem smislu in po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 18. decembra 2008 v zadevi Lofaro proti Komisiji, T-293/07 P, ZOdl. JU, str. I-B-1-85 in II-B-1-531, točka 49).

74 Prvič, v skladu s točko 1.2 direktiv o postopkih pred UUNT, sprejetih novembra 2005, so namreč roki, ki jih določi UUNT, dvomesečni. Za predložitev dokaza o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke je ta rok po navadi povsem zadosten, da vložnik ugovora, ki je izkazal potrebno skrbnost, ki se zahteva od običajno obveščenega subjekta, kjer koli na ozemlju Unije je, zbere in posreduje dokaze, zlasti zato, ker mora zadevna stranka pričakovati, da bo druga stranka od nje zahtevala tako predložitev v skladu s členom 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94.

75 Drugič, okoliščina, da se čas, potreben za to, da v Alicante prispe pisanje, poslano po pošti, spreminja glede na državo, iz katere je bilo poslano, je nekako izravnana

z možnostjo za vsakogar, da – če to upravičujejo okoliščine – zaprosi za podaljšanje roka v skladu s pravilom 71(1) Uredbe št. 2868/95. Poleg tega pravilo 72(4) navedene uredbe določa, da če izjemen pojav, na primer naravna nesreča ali stavka, prizadene ali moti pravilno sporočanje strank v postopku pred Uradom ali obratno, lahko predstojnik Urada določi, da se za stranke v postopku, ki imajo svoje stalno prebivališče ali registrirani sedež v zadevni državi članici ali ki so imenovale zastopnika s poslovno enoto v zadevni državi, vsi roki, ki bi sicer pretekli na datum začetka takšnega pojava ali po njem, in ki jih določi Urad, podaljšajo do datuma, ki ga določi Urad.

76 Tretjič, zatrjevana diskriminacija je vsekakor nevtralizirana z možnostjo, ki je dana vsem, da si z UUNT izmenjujejo sporočila po telefaksu, v skladu s pravilom 80 Uredbe št. 2868/95. Ker je ta način pošiljanja neposreden, upoštevanje datuma prejetja dokazov ni tako, da bi bilo manj ugodno za osebe glede na to, kje so takrat, ko posredujejo te dokaze (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj navedeno sodbo Lofaro proti Komisiji, točka 50).

77 V zvezi s tem se tožeča stranka ne more omejiti na trditev, da obsežnih sporočil po telefaksu ni mogoče poslati brez težav pri prenosu. Ne le da ta trditev ni z ničimer potrjena, temveč zoper njo govorijo tudi podatki, na katere se sklicuje UUNT, zlasti podatki v zvezi s postopkom, v katerem je bila izdana sodba Splošnega sodišča z dne 25. marca 2009 v zadevi Anheuser-Busch proti UUNT – Budějovický Budvar (BUDWEISER) (T-191/07, ZOdl., str. II-691).

78 Poleg tega je možnost težav pri prenosu med posredovanjem sporočila po telefaksu, zaradi česar je sporočilo, prejeto po telefaksu, nepopolno ali nečitljivo, natančno

urejena s pravilom 80(2) Uredbe št. 2868/95, ki v tem primeru stranki, ki jo te težave pri prenosu zadevajo, omogoča pridobitev novega roka. Poleg tega je Splošno sodišče v zgoraj navedeni sodbi Tridimenzionalna oblika električnega orodja rumene in črne barve menilo, da se področje uporabe te določbe razširja na posredovanje barvnih dokumentov po telefaksu.

79 Lahko sklepamo, da tožeča stranka neutemeljeno trdi, da je odbor za pritožbe kršil načelo enakega obravnavanja, s tem da je datum prejema njenega sporočila upošteval pri ugotavljanju spoštovanja določenega roka, v skladu s pravilom 22(2) Uredbe št. 2868/95.

80 Ker zatrjevana kršitev načela lojalne konkurence temelji na premisi take kršitve načela enakega obravnavanja, tudi ta kršitev ni dokazana.

81 V preostalem tožeča stranka ni navedla nobenega drugega očitka ali trditve v zvezi z zatrjevano kršitvijo člena 43 Uredbe št. 40/94. Zato ta ni dokazana.

82 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tretji tožbeni razlog in skupaj z njim tožbo v celoti zavrniti, ne da bi se bilo treba izreči o dopustnosti predlogov iz tožbe za razveljavitev odločbe oddelka za ugovore.

Stroški

83 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

84 Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Družbi Ifemy's Holding GmbH se naloži plačilo stroškov.**

Forwood Schwarcz Popescu

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 15. marca 2011.

Podpisi